

Udenrigsministeriet
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 E-mail: JTEU@um.dk

JTEU j.nr. 2015 - 30240
 19. februar 2021

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
C-389/19 P	Kommissionen mod Sverige (appel af sag T-837/16) <u>Emne:</u> REACH-forordningen (blykromater/særlige problematiske stoffer) <u>Påstande:</u> - opphæver den dom som meddelades av tribunalen (femte afdelingen) den 7 mars 2019, och som delgavs Europeiska kommissionen den 8 mars 2019, i mål T-837/16, Konungariket Sverige mot Europeiska kommissionen, ogillar talan i första instans samtförpliktat Konungariket Sverige att ersätta rättegångskostnaderna, eller, alternativt, - återförvisar målet till tribunalen för förnyad prövning och låter beslutet om rättegångskostnader för förfarandet i första instans och för överklagandet anstå; och - beslutar att verkningarna av det omtvistade beslutet ska bestå	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Miljøstyrelsen	Dom	25.02.21
C-746/18	H. K. (logning) <u>Emne:</u> Adgang til trafik- lokaliserings- og abonnementsdata <u>Spørgsmål:</u> 1. Skal artikel 15, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002, sammenholdt med artikel 7, 8, 11 og 52, stk. 1, i Den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Forsvarsministeriet	Dom	02.03.21

	<p>statslige myndigheders adgang i en straffesag til data, som gør det muligt at fastslå udgangs- og destinationssted, dato, klokkeslæt og varighed, kommunikationstjenestens art, det anvendte terminaludstyr og stedet for anvendelsen af mobilt terminaludstyr for så vidt angår en sigtets telefoneller mobiltelefonkommunikation, udgør et så alvorligt indgreb i de grundlæggende rettigheder, der er fastsat i de nævnte artikler i chartret, at denne adgang i forbindelse med forebyggelse, efterforskning, afsløring og retsforfølgning i straffesager skal begrænses til bekæmpelse af grov kriminalitet, uanset hvilken periode de lagrede data, som de statslige myndigheder har adgang til, vedrører? 2. Skal artikel 15, stk. 1, i direktiv 2002/58/EF med udgangspunkt i proportionalitetsprincippet, som kommer til udtryk i Den Europæiske Unions Domstols dom af 2. oktober 2018 (C-207/16, præmis 55-57), fortolkes således, at når mængden af de i det første spørgsmål nævnte data, som de statslige myndigheder har adgang til, ikke er stor (hverken med hensyn til dataenes art eller tidsmæssige udstrækning), kan det dertil knyttede indgreb i de grundlæggende rettigheder være begrundet i formålet forebyggelse, efterforskning, afsløring og retsforfølgning i straffesager generelt, og at de strafbare handlinger, som skal bekæmpes med indgrebet, skal være så meget desto grovere, jo større den mængde data er, som de statslige myndigheder har adgang til? 3. Betyder det i Domstolens dom af 21. december 2016 i de forenede sager C-203/15 og C-698/15, domskonklusionens punkt 2, nævnte krav om, at de kompetente statslige myndigheders adgang skal være underlagt en forudgående kontrol foretaget af en domstol eller af en uafhængig administrativ myndighed, at artikel 15, stk. 1, i direktiv 2002/58/EF skal fortolkes således, at anklagemyndigheden, som leder efterforskningen, og som i denne forbindelse ifølge loven er forpligtet til at handle uafhængigt og kun er bundet af loven og under efterforskningen opklarer såvel omstændigheder, der belaster den tiltalte, som omstændigheder, der er diskulperende for den pågældende, men senere i retssagen repræsenterer den offentlige anklage, kan anses for en uafhængig administrativ myndighed?</p>			
A-1/19	<p>Istanbulkonventionen</p> <p><u>Emne:</u> Udtalelsessag om Istanbulkonventionen</p> <p><u>Spørgsmål:</u> - "Udgør artikel 82, stk. 2, og artikel 84 de korrekte hjemmeler for Rådets retsakt om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Istanbulkonventionen, eller bør denne retsakt have artikel 78, stk. 2, artikel 82, stk. 2, og artikel 83, stk. 1, TEUF som hjemmeler, og er det nødvendigt eller muligt at opdele afgørelserne om undertegnelse og indgåelse af konventionen i to dele på grund af dette valg af hjemmeler?" - "Er Unionens indgåelse af Istanbulkonventionen i henhold til artikel 218, stk. 6, TEUF forenelig med traktaterne, når der ikke hersker enighed mellem samtlige</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri</p>	GA	11.03.21

	medlemsstater om at give samtykke til at lade nævnte konvention have bindende virkning?"			
C-174/19 P	<p>Scandlines Danmark og Scandlines Deutschland mod Kommissionen (appel af sag T-630/15)</p> <p><u>Emne:</u> Finansieringen af Femern Bælt-forbindelsen (statsstøtte)</p> <p><u>Påstande:</u> 1. Set aside the Judgment of 13 December 2018 of the General Court in Case T-630/15 to the extent that it dismissed the Appellant's pleas that the measures granted to A/S Femern Landanlæg constitute aid; that the Hinterland Connections costs do not constitute eligible costs for the compatibility of the aid granted to Femern A/S; that the measures granted to Femern A/S do not have an incentive effect; that the counterfactual analysis is unlawful; that the measures granted to Femern A/S do not cause undue distortion of competition; and that the new pleas submitted by the Appellant were inadmissible. 2. Order the Respondent to pay its own costs and the costs of the Appellant.</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Erhvervsministeriet Transport- og Boligministeriet Kammeradvokaten (repræsenterer TRM)</p> <p>Til orientering: Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Energistyrelsen</p>	GA	11.03.21
C-175/19 P	<p>Stena Line Scandinavia mod Kommissionen (appel af sag T-631/15)</p> <p><u>Emne:</u> Finansieringen af Femern Bælt-forbindelsen (statsstøtte)</p> <p><u>Påstande:</u> 1. Set aside the Judgment of 13 December 2018 of the General Court in Case T-631/15 to the extent that it dismissed the Appellant's pleas that the measures granted to A/S Femern Landanlæg constitute aid; that the Hinterland Connections costs do not constitute eligible costs for the compatibility of the aid granted to Femern A/S; that the measures granted to Femern A/S do not have an incentive effect; that the counterfactual analysis is unlawful; that the measures granted to Femern A/S do not cause undue distortion of competition. 2. Order the Respondent to pay its own costs and the costs of the Appellant.</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Erhvervsministeriet Transport- og Boligministeriet Kammeradvokaten (repræsenterer TRM)</p> <p>Til orientering: Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Energistyrelsen</p>	GA	11.03.21
C-812/19	<p>Danske Bank A/S, Danmark, Sverige Filial</p> <p><u>Emne:</u> Forholdet mellem hovedetablering og filial i forskellige medlemsstater og betydningen heraf for, om der foreligger en afgiftspligtig transaktion i momsdirektivets forstand</p> <p><u>Spørgsmål:</u> Udgør en svensk filial til en bank med hovedetablering i en anden medlemsstat sin egen afgiftspligtige person, når hovedetableringen leverer ydelser til filialen og allokerer omkostningerne herfor til filialen, hvis hovedetableringen indgår i en momsgruppe i den anden medlemsstat, mens den svenske filial ikke indgår i nogen svensk momsgruppe?</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Skatteministeriet</p>	Dom	11.03.21

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Processkridt	Dato
C-800/19	<p>Mittelbayerischer Verlag</p> <p>1. Skal artikel 7, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT 2012, L 351, s. 1) fortolkes således, at et kriterium for retternes kompetence, som er baseret på centrum for sagsøgerens interesse, finder anvendelse i en sag anlagt af en fysisk person til beskyttelse af vedkommendes personlige rettigheder, når den publikation på internettet, som hævdes at udgøre en krænkelse af disse rettigheder, ikke indeholder oplysninger, der direkte eller indirekte vedrører den pågældende fysiske person, men indeholder oplysninger eller angivelser, der antyder en kritisabel adfærd udvist af et fællesskab, som vedkommende indgår i (under de konkrete omstændigheder i denne sag: den nation, han tilhører), og som sagsøgeren anser for at udgøre en krænkelse af hans personlige rettigheder?</p> <p>2. I en sag om beskyttelse af økonomiske og ikke-økonomiske rettigheder mod krænkelse på internettet, er det ved vurderingen af de kompetenceregler, der er omhandlet i artikel 7, nr. 2), i forordning ([...] nr.1215/2012 [...]), dvs. ved bedømmelsen af, om den nationale ret er retten på det sted, hvor skadetilføjes er foregået eller vil kunne foregå, nødvendigt at tage hensyn til forhold som:</p> <ul style="list-style-type: none"> – den modtagerkreds, som webstedet, hvorpå krænkelsen er sket, henvender sig til, – det sprog, som det pågældende websted og den omtvistede publikation er affattet på, – perioden, hvor den omtvistede publikation på internettet var tilgængelig for offentligheden, – individuelle omstændigheder i forhold til sagsøgeren, såsom hans liv under krigen og hans sociale aktiviteter, der er blevet påberåbt i den foreliggende sag som begrundelse for sagsøgerens særlige ret til ad rettens vej at modsætte sig udbredelsen af påstande rettet mod det fællesskab, som sagsøgeren er medlem af? 	Erhvervsstyrelsen	GA	23.02.21
C-923/19	<p>Van Ameyde España</p> <p>Er artikel 3, sidste afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/103/EF af 16. september 2009 om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse, sammenholdt med det nævnte direktivs artikel 1, til hinder for en fortolkning af en national bestemmelse (artikel 5, stk. 2, i lov om erstatningsansvar og forsikring for motorkøretøjer), ifølge hvilken skade på en sættevogn, i tilfælde som det i hovedsagen foreliggende, anses for at være undtaget fra dækningen af en lovpligtig forsikring for motorforvognen eller det trækkende køretøj, fordi sættevognen sidestilles med de ting, der bliver transporteret i motorforvognen eller det trækkende køretøj, eller endog fordi sættevognen, for så vidt angår tingsskade, anses for at udgøre et enkelt køretøj sammen med motorforvognen eller det trækkende køretøj?</p>	Transport- og Boligministeriet	GA	23.02.21

C-673/19	<p>M e.a.</p> <p>Er Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (EUT 2008, L 348), særligt artikel 3, 4, 6 og 15, til hinder for, at en udlænding, der har international beskyttelse i en anden EU-medlemsstat, i henhold til national lovgivning underkastes frihedsberøvelse, såfremt frihedsberøvelsen sker med henblik på udsendelse til den anden medlemsstat, og såfremt der først blev udstedt et påbud om at udrejse til denne medlemsstat, men der efterfølgende ikke er truffet nogen afgørelse om tilbagesendelse?</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	Dom	24.02.21
C-341/19	<p>MH Müller Handel</p> <p>1. Kan en fastslået indirekte ulige behandling på grund af religion som omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra b), i direktiv 2000/78/EF, baseret på en intern regel i en privat virksomhed kun være hensigtsmæssig, hvis der ifølge denne regel er forbud mod at bære enhver form for synlige symboler af religiøs, politisk og anden ideologisk karakter, og ikke kun mod at bære iøjnefaldende fladedækkende symboler?</p> <p>2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende:</p> <p>a) Skal artikel 2, stk. 2, litra b), i direktiv 2000/78/EF fortolkes således, at rettighederne i artikel 10 i [Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (chartret)] og artikel 9 i [Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK)] skal tages i betragtning ved undersøgelsen af, om en fastslået indirekte ulige behandling på grund af religion, baseret på en intern regel i en privat virksomhed, er hensigtsmæssig, når den indeholder et forbud mod at bære iøjnefaldende fladedækkende symboler af religiøs, politisk og anden ideologisk karakter?</p> <p>b) Skal artikel 2, stk. 2, litra b), i direktiv 2000/78/EF fortolkes således, at der kan tages hensyn til nationale regler med forfatningsrang, som beskytter religionsfriheden, som værende gunstigere bestemmelser som omhandlet i artikel 8, stk. 1, i direktiv 2000/78/EF ved undersøgelsen af, om en fastslået indirekte ulige behandling på grund af religion, baseret på en intern regel i en privat virksomhed, er hensigtsmæssig, når den indeholder et forbud mod at bære iøjnefaldende fladedækkende symboler af religiøs, politisk og anden ideologisk karakter?</p> <p>3. Såfremt det andet spørgsmål, litra a) og litra b) besvares benægtende:</p> <p>Skal nationale regler med forfatningsrang, som beskytter religionsfriheden, ved undersøgelsen af en instruks baseret på en intern regel i en privat virksomhed, og som indeholder et forbud mod at bære iøjnefaldende fladedækkende symboler af religiøs, politisk og anden ideologisk karakter, ikke finde anvendelse på grund af den primære EU-ret, selv om den primære EU-ret, som f.eks. chartrets artikel 16, anerkender national lovgivning og praksis?</p>	Justitsministeriet Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	GA	25.02.21

C-458/19 P	<p>ClientEarth mod Kommissionen (appel)</p> <p>Påstande: —Rettens dom i sag T-108/17 ophæves. —Sagen hjemvises til Retten med henblik på fornyet behandling, eller subsidiært: —Rettens dom i sag T-108/17 ophæves og —Appellen fremmes til realitetsbehandling og appellanten gives medhold og følgelig annulleres den omtvistede afgørelse, og under alle omstændigheder: —Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder de af intervenienterne afholdte omkostninger, i sagen i første instans og i appelsagen.</p>	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	GA	25.02.21
C-658/19	<p>Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien</p> <p>Påstande: —Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 63, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om [beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med] kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA, idet det ikke inden den 6. maj 2018 har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv, eller under alle omstændigheder ikke har meddelt Kommissionen sådanne bestemmelser. —Kongeriget Spanien pålægges i henhold til artikel 260, stk. 3, TEUF at betale en daglig tvangsbøde på 89 548,20 EUR med virkning fra datoen for afsigelse af den dom, hvorved det fastslås, at forpligtelsen til at vedtage eller under alle omstændigheder meddele Kommissionen de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktiv (EU) 2016/680, er blevet tilsidesat, hvilket beløb indbetales på en af Kommissionen angivet konto. —Kongeriget Spanien pålægges i henhold til artikel 260, stk. 3, TEUF at betale et fast beløb i form af et dagligt beløb på 21 321,00EUR ganget med antallet af dage, tilsidesættelsen vedvarer, forudsat at dette beløb overstiger det faste minimumsbeløb på 5 290 000 EUR, idet beløbet indbetales på en af Kommissionen angivet konto. —Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	Dom	25.02.21
C-821/19	<p>Europa-Kommissionen mod Ungarn</p> <p>Påstande: a) Det fastslås, at —Ungarn har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 33, stk. 2, i direktiv 2013/32/EU, idet det har indført en ny afvisningsgrund for så vidt angår asylansøgninger, ud over de afvisningsgrunde, der udtrykkeligt er fastsat i nævnte direktiv —Ungarn har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 8, stk. 2, artikel 12, stk. 1, litra c), og artikel 22, stk. 1, i direktiv 2013/32/EU samt artikel 10, stk. 4, i direktiv 2013/33/EU, idet det har vedtaget foranstaltninger, hvorefter det anses for strafbart at udøve enhver organiseret aktivitet med henblik på at muliggøre iværksættelse af en asylprocedure for personer, der ikke opfylder de kriterier, som er fastsat i national ret på asylområdet, og som foreskriver vedtagelse af restriktive foranstaltninger over for</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	GA	25.02.21

	<p>personer, der tiltales eller dømmes for et sådant strafbart forhold.</p> <p>b) Ungarn tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>			
C-12/20	<p>DB Netz</p> <p>1. Skal forordning nr. 913/2010, særligt for så vidt angår de opgaver, som med denne forordnings artikel 13, stk. 1, artikel 14, stk. 9, og artikel 18, litra c), er henlagt til ledelsesudvalget for en godstogskorridor, fortolkes således, at ledelsesudvalget for en godstogskorridor er bemyndiget til selv at fastsætte proceduren for indgivelse af ansøgning til den i forordningens artikel 13, stk. 1, omtalte one-stop-shop om tildeling af infrastrukturkapacitet og – som i det aktuelle tilfælde – i denne forbindelse kræve, at der skal benyttes et elektronisk bookingsystem, eller er den pågældende procedure omfattet af de generelle bestemmelser i artikel 27, stk. 1 og 2, sammenholdt med pkt. 3, litra a), i bilag IV til direktiv 2012/34/EU, således at dette alene kan reguleres af de af en godstogskorridor berørte infrastrukturforvaltere i deres respektive netvejledninger?</p> <p>2. Såfremt det første spørgsmål skal besvares med, at regulering af den i pkt. 1 omtalte procedure alene skal fremgå af den netvejledning, der udstedes af infrastrukturforvaltere, som er berørt af en godstogskorridor, skal et nationalt tilsynsorgans undersøgelse af netvejledningen da foretages i medfør af artikel 20 i forordning nr. 913/2010 eller udelukkende i medfør af bestemmelserne i direktiv 2012/34/EU og de med henblik på gennemførelse heraf udstedte nationale retsfor skrifter?</p> <p>a) Kan det, såfremt en undersøgelse skal finde sted i medfør af artikel 20 i forordning nr. 913/2010, anses for foreneligt med bestemmelserne i denne artikel, at et nationalt tilsynsorgan klager over en regulering i netvejledningen som den i pkt. 1 omtalte uden herved at inddrage og nå til enighed med tilsynsorganerne i de øvrige stater, som er berørt af den pågældende godstogskorridor, eller uden i det mindste først at høre disse med henblik på en fælles tilgang til sagen?</p> <p>b) Såfremt undersøgelsen skal finde sted i medfør af bestemmelserne i direktiv 2012/34/EU og de med henblik på gennemførelse heraf udstedte nationale retsfor skrifter, kan det da anses for foreneligt hermed – og særligt med den i artikel 57, stk. 1, andet punktum, i dette direktiv fastlagte generelle samordningspligt – at et nationalt tilsynsorgan klager over en sådan regulering uden herved at inddrage og nå til enighed med tilsynsorganerne i de øvrige stater, som er berørt af den pågældende godstogskorridor, eller uden i det mindste først at høre disse med henblik på en fælles tilgang til sagen?</p> <p>3. Såfremt det første spørgsmål skal besvares med, at ledelsesudvalget for en godstogskorridor har kompetence til selv at fastlægge den i pkt. 1 omtalte procedure, har et nationalt tilsynsorgan da i medfør af artikel 20 i forordning nr. 913/2010 eller i medfør af bestemmelserne i direktiv 2012/34/EU og de med henblik på gennemførelse heraf udstedte nationale retsfor skrifter ret til at undersøge en infrastrukturforvalters netvejledning for mere end vejledningens indholdsmæssige overensstemmelse med den</p>	Transport- og Boligministeriet	GA	25.02.21

	<p>af ledelsesudvalget fastlagte procedure og til i givet fald at klage over samme, når en infrastrukturforvalters netvejledning indeholder regler om den nævnte procedure? Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, hvad er da svaret på de under pkt. 2, litra a) og b), anførte spørgsmål vedrørende denne kompetence for tilsynsorganet?</p> <p>4. Såfremt det – jf. de foregående spørgsmål – tilkommer de nationale tilsynsorganer at undersøge den i pkt. 1 nævnte procedure, skal artikel 14, stk. 1, i forordning nr. 913/2010 da fortolkes således, at de efter denne bestemmelse af bestyrelsen definerede rammer skal betragtes som EU-ret, der gælder for de nationale tilsynsorganer og de nationale domstole, som har forrang for national ret, og som skal fortolkes i overensstemmelse med EU-Domstolens seneste bindende fortolkning?</p> <p>5. Såfremt svaret på det fjerde spørgsmål er bekræftende, er den forskrift, der er fastsat i medfør af artikel 14, stk. 1, i forordning nr. 913/2010 af bestyrelserne i samtlige godstogskorridorer, jf. de pågældende rammers artikel 8, stk. 2, hvorefter korridorkapacitet skal offentliggøres og tildeles via et internationalt ansøgningsystem, der så vidt muligt er samordnet med de andre godstogskorridorer, da i modstrid med en af en national myndighed truffet afgørelse, hvorved der udstedes retningslinjer for den måde, hvorpå en infrastrukturforvalter, der er berørt af en godstogskorridor, i sin netvejledning skal udforme dette ansøgningsystem, som ikke er samordnet med de øvrige berørte staters nationale tilsynsorganer for godstogskorridorerne?</p>			
C-118/20	<p>Wiener Landesregierung</p> <p>1. Er en situation, hvor en fysisk person, der, som revisionsappellanten i hovedsagen, har givet afkald på sit statsborgerskab i en medlemsstat i Den Europæiske Union – og dermed på sit unionsborgerskab – for at opnå statsborgerskab i en anden medlemsstat i overensstemmelse med et tilsagn om tildeling af statsborgerskab i den anden medlemsstat, som denne person har ansøgt om, og hvor den pågældendes mulighed for at generhverve unionsborgerskabet efterfølgende bortfalder som følge af, at dette tilsagn tilbagekaldes, efter sin natur og sine konsekvenser omfattet af EU-retten, således at EU-retten skal overholdes ved tilbagekaldelsen af tilsagnet om tildeling?</p> <p>Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende:</p> <p>2. Er de kompetente nationale myndigheder, herunder i givet fald de nationale domstole, i forbindelse med afgørelsen om tilbagekaldelsen af tilsagnet om tildeling af statsborgerskab i medlemsstaten forpligtet til at fastslå, om tilbagekaldelsen af tilsagnet, hvorved muligheden for generhvervelse af unionsborgerskabet bortfalder, henset til følgerne for den berørte person ud fra et EU-retligt synspunkt er forenelig med proportionalitetsprincippet?</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet Justitsministeriet	Mundtlig forhandling	01.03.21

C-824/18	<p>Krajowa Rada Sądowictwa</p> <p>1) Skal artikel 2 sammenholdt med artikel 4, stk. 3, tredje punktum, artikel 6, stk. 1, artikel 19, stk. 1, TEU sammenholdt med artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder og artikel 9, stk. 1, i Rådets direktiv 2000/78/EF samt artikel 267, stk. 3, TEUF fortolkes således, at der foreligger en tilsidesættelse af retsstatsprincippet samt retten til effektive retsmidler og effektiv domstolsbeskyttelse, når den nationale lovgiver i individuelle procedurer vedrørende udøvelsen af embedet som dommer ved en domstol i sidste instans i en medlemsstat (Sąd Najwyższy (øverste domstol)) ganske vist fastsætter en ret til at anlægge søgsmål, men afgørelsen vedrørende den samlede vurdering af alle kandidater til Sąd Najwyższy (øverste domstol) i den udvælgelsesprocedure, der går forud for videresendelsen af anmodningen om ansættelse som dommer ved den nævnte domstol, er endelig og får virkning, såfremt den ikke anfægtes af alle parter i udvælgelsesproceduren, blandt hvilke der befinder sig en kandidat, som ikke har nogen interesse i anfægtelsen af denne afgørelse, fordi den anmodning om ansættelse som dommer, der vedrører vedkommende, er blevet videresendt, hvilket medfører,</p> <ul style="list-style-type: none"> – at retsmidlet mister sin effektive virkning og den kompetente ret ikke har nogen mulighed for at gennemføre en reel kontrol af den nævnte udvælgelsesprocedures forløb, – hvilket i tilfælde af, at denne procedure også omfatter de dommerembeder ved Sąd Najwyższy (øverste domstol), der hidtil har været besat af dommere, der er blevet underlagt den nye lavere pensionsalder, uden at den pågældende dommer har kunnet afgøre, om vedkommende ville gøre brug af lovgivningen om lavere pensionsalder, med henblik på princippet om dommeres uafsættelighed – hvis det antages, at dette princip herved tilsidesættes – også har indflydelse på omfanget og resultatet af den retslige kontrol af den nævnte udvælgelsesprocedure? <p>2) Skal artikel 2 sammenholdt med artikel 4, stk. 3, tredje punktum, og artikel 6, stk. 1, TEU sammenholdt med artikel 15, stk. 1, og artikel 20 sammenholdt med artikel 21, stk. 1, og artikel 52, stk. 1, i chartret om grundlæggende rettigheder sammenholdt med artikel 2, stk. 1, stk. 2, litra a), og artikel 3, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2000/78/EF samt artikel 267, stk. 3, TEUF fortolkes således, at der foreligger en tilsidesættelse af retsstatsprincippet, ligebehandlingsprincippet og princippet om lige adgang til offentlig ansættelse – som dommer ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) – når der [...] i individuelle procedurer vedrørende udøvelse af embedet som dommer ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) ganske vist er fastsat en ret til at anlægge søgsmål ved den kompetente ret, men ansættelsen som dommer ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) i et ubesatdommerembede som følge af de regler om endelighed, der er beskrevet i det første spørgsmål, kan ske, uden at den kompetente ret gennemfører en kontrol af den fornævnte udvælgelsesprocedure – i det omfang der er blevet anmodet om en sådan kontrol – og idet denne manglende kontrolmulighed samtidig indebærer en tilsidesættelse af retten til effektive retsmidler og dermed også af retten til lige adgang til offentlig ansættelse, hvilket strider mod den almene interesse, og at der foreligger en</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	Dom	02.03.21
----------	---	---	-----	----------

	<p>tilsidesættelse af princippet om institutionel ligevægt, i en situation, hvor det organ i en medlemsstat, der skal varetage domstoles og dommeres uafhængighed (domstolsrådet), ved hvilken proceduren vedrørende udøvelse af embedet som dommer ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) gennemføres, er sammensat således, at den dømmende magts repræsentanter i dette organ vælges af den lovgivende magt?</p>			
C-94/20	<p>Land Oberösterreich</p> <p>1) Skal artikel 11 i direktiv 2003/109/EF fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse som § 6, stk. 9 og 11, i oberösterreichisches Wohnbauförderungsgesetz (Oberösterreichs lov om boligstøtte, oöWFG), som giver EU-borgere, statsborgere i en EØS-stat og familiemedlemmer som defineret i direktiv 2004/38/EF mulighed for en social ydelse i form af boligstøtte uden dokumentation af sprogkunderskaber, men for tredjelandsstatsborgere med status som fastboende udlænding som defineret i direktiv 2003/109/EF kræver grundlæggende tyskkunderskaber, som skal dokumenteres på en bestemt måde, når denne boligstøtte har til formål at afbøde urimelige belastninger som følge af boligudgifter, men et eksistensminimum (herunder boligbehov) også skal sikres gennem yderligere en social ydelse (behovsorienteret minimumssikring i henhold til oberösterreichisches Mindestsicherungsgesetz (Oberösterreichs lov om minimumssikring) for personer i social nød?</p> <p>2) Skal forbuddet mod »direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse« i henhold til artikel 2 i direktiv 2000/43/EF fortolkes således, at det er til hinder for en national bestemmelse som oöWFG's § 6, stk. 9 og 11, som giver EU-borgere, statsborgere i en EØSstat og familiemedlemmer som defineret i direktiv 2004/38/EF mulighed for en social ydelse (boligstøtte i henhold til oöWFG) uden dokumentation af sprogkunderskaber, men for tredjelandsstatsborgere (herunder tredjelandsstatsborgere med status som fastboende udlænding som defineret i direktiv 2003/109/EF) kræver grundlæggende tyskkunderskaber, som skal dokumenteres på en bestemt måde?</p> <p>3) Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende: Skal forbuddet mod forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse i henhold til artikel 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at det er til hinder for en national bestemmelse som oöWFG's § 6, stk. 9 og 11, som giver EU-borgere, statsborgere i en EØS-stat og familiemedlemmer som defineret i direktiv 2004/38/EF mulighed for en social ydelse (boligstøtte i henhold til oöWFG) uden dokumentation af sprogkunderskaber, men for tredjelandsstatsborgere (herunder tredjelandsstatsborgere med status som fastboende udlænding som defineret i direktiv 2003/109/EF) kræver grundlæggende tyskkunderskaber, som skal dokumenteres på en bestemt måde?</p>	<p>Justitsministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet</p>	GA	02.03.21

C-132/20	<p>Getin Noble Bank</p> <p>1. Skal artikel 2, artikel 4, stk. 3, artikel 6, stk. 1 og 3, og artikel 19, stk. 1, andet afsnit, i Traktaten om Den Europæiske (herefter »TEU«), sammenholdt med artikel 47, stk. 1 og 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«), artikel 267, stk. 3, TEUF, chartrets artikel 38 og artikel 7, stk. 1 og 2, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT 1993, L 95, s. 29) fortolkes således, at et organ, hvori en person har sæde – når denne person for første gang eller ved et efterfølgende tilfælde er udpeget til dommer (ved en højere retsinstans) af et politisk organ under den udøvende magt i en stat, som er karakteriseret ved en totalitær, udemokratisk og kommunistisk styreform (Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej) (Folkerepublikken Polens statsråd) efter anmodning fra justitsministeren i denne stat – er en uafhængig og upartisk domstol, der er oprettet ved lov, i henhold til EU-retten, navnlig når henses til</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) manglen på gennemsigtighed med hensyn til udnævnelseskriterierne, 2) muligheden for at afskedige en dommer til enhver tid, 3) dommerstandens manglende deltagelse i udnævnelsesproceduren, eller 4) [manglen på] relevante offentlige myndigheder oprettet ved demokratiske valg, hvilket kan skade den tillid, som domstolene skal indgyde i et demokratisk samfund? <p>2. Har den omstændighed, at udpegelsen til dommer i efterfølgende stillinger (ved en højere retsinstans) kunne finde sted som følge af anerkendelsen af en rimelig tjenesteperiode (anciennitet) samt på grundlag af en vurdering af arbejdet udført i den stilling, som denne person var blevet udnævnt til – i hvert fald første gang – af et politisk organ, sådan som beskrevet i det første spørgsmål og på baggrund af proceduren beskrevet i dette spørgsmål, hvilket kan skade den tillid, som domstolene skal indgyde i et demokratisk samfund, betydning for besvarelsen af det første spørgsmål?</p> <p>[...]</p> <p>7. Skal artikel 2, artikel 6, stk. 1 og 3, artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, sammenholdt med chartrets artikel 47, stk. 1 og 2, artikel 267, stk. 3, TEUF, chartrets artikel 38 og artikel 7, stk. 1 og 2, i direktiv 93/13 fortolkes således, at der kan være bestemmelser i en EU-medlemsstats forfatning vedrørende domstolens organisation eller udnævnelse af dommere, som gør det umuligt at vurdere den effektive virkning af dommerudnævnelsen, og som er til hinder for – i overensstemmelse med EU-retten – at fastslå, om en domstol eller en dommer, der har sæde deri, savner den fornødne uafhængighed som følge af de omstændigheder, der er beskrevet i det første til det femte spørgsmål?</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	Mundtlig forhandling	02.03.21
----------	--	---	-------------------------	----------

C-664/18	<p>Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland</p> <p>— Det fastslås, at Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 13, stk. 1, i direktiv 2008/50/EF (1), sammenholdt med dette direktivs bilag XI, idet årsgrænseværdierne for NO₂ i zonerne UK0001 (Greater London Urban Area); UK0002 (West Midlands Urban Area); UK0003 (Greater Manchester Urban Area); UK 0004 (West Yorkshire Urban Area); UK 0013 (Teesside Urban Area); UK0014 (The Potteries); UK0018 Kingston upon Hull); UK0019 (Southampton Urban Area); UK0024 (Glasgow Urban Area); UK0029 (Eastern); UK0031 (South East); UK0032 (East Midlands); UK0033 (North West & Merseyside); UK0034 (Yorkshire & Humberside); UK0035 (West Midlands) og UK0036 (North East) og timegrænseværdierne for NO₂ i zone UK0001 (Greater London Urban Area) fortsat er blevet overskredet, efter at disse grænseværdier trådte i kraft den 1. januar 2010. — Det fastslås, at Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland siden den 11. juni 2010 har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 23, stk. 1, i direktiv 2008/50/EF, sammenholdt med dette direktivs bilag XV, med hensyn til de ovenfor nævnte zoner og navnlig forpligtelsen i henhold til artikel 23, stk. 1, andet afsnit, til at sikre, at overskridelsesperioden bliver kortest mulig. — Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	Dom	04.03.21
C-193/19	<p>Migrationsverket</p> <p>1. Er bestemmelserne i Schengenkonventionen, herunder navnlig bestemmelserne om systematiske søgninger i SIS og Schengengrænsekodeksen, herunder navnlig det krav om besiddelse af et gyldigt pas, som findes deri, til hinder for meddelelse af opholdstilladelse på grundlag af ansøgninger indgivet i Sverige, som ikke er støttet på behovet for beskyttelse eller humanitært grundlag, når identiteten ikke er fastlagt?</p> <p>2. I bekræftende fald kan der fastsættes undtagelser til fastlæggelsen af identitet i national lov og i praksis?</p> <p>3. Såfremt spørgsmål 2 besvares benægtende, hvilke undtagelser, om nogen, er mulige i henhold til EU-retten?</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	Dom	04.03.21
C-357/19 og C-547/19	<p>Euro Box Promotion</p> <p>1) Skal artikel 19, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union, artikel 325, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, artikel 1, stk. 1, litra a), og b), og artikel 2, stk. 1, i Konventionen udarbejdet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser samt retssikkerhedsprincippet fortolkes således, at de er til hinder for, at et særskilt organ i forhold til det ordinære retssystem, Curtea Constituțională a României (forfatningsdomstol, Rumænien), træffer afgørelse vedrørende lovligheden af sammensætningen af et dommerkollegium og dermed danner grundlag for, at der kan gives medhold i ekstraordinære appeller til prøvelse af endelige domme, som er afsagt inden for et bestemt tidsrum?</p> <p>2) Skal artikel 47, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at det er til</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	GA	04.03.21

	<p>hinder for, at et organ uden for domstolssystemet træffer en ifølge national ret bindende afgørelse – om manglende upartiskhed og uafhængighed i et dommerkollegium, som en dommer, der varetager administrative opgaver og som ikke er udvalgt tilfældigt, men i medfør af en af parterne kendt og uanfægtet gennemsigtig bestemmelse – der finder anvendelse på alle de sager, der behandles af dette dommerkollegium?</p> <p>3) Skal EU-rettens forrang fortolkes således, at den giver en national domstol mulighed for at undlade at anvende en afgørelse, der er truffet af forfatningsdomstolen i en forfatningsretlig tvist, og som er bindende i henhold til national ret?</p>			
C-362/19 P	<p>Europa-Kommissionen mod Futbol Club Barcelona m.fl. (appel)</p> <p>Påstande: — Den appellerede dom ophæves. — Sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret. — Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.</p>	Energistyrelsen	Dom	04.03.21
C-379/19	<p>DNA - Serviciul Teritorial Oradea</p> <p>1) Er den mekanisme for samarbejde og kontrol (MSK), der blev oprettet ved Europa-Kommissionens beslutning 2006/928/EF af 13. december 2006, og kravene i de rapporter, der udarbejdes inden for rammerne af denne mekanisme, bindende for Rumænien?</p> <p>2) Skal artikel 2 sammenholdt med artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union fortolkes således, at forpligtelsen for Rumænien til at overholde kravene i de rapporter, der er udarbejdet inden for rammerne af MSK, som er oprettet ved Kommissionens afgørelse 2006/928/EF af 13. december 2006, er omfattet af medlemsstatens forpligtelse til at overholde retsstatsprincipperne, herunder for så vidt angår en forfatningsdomstols – et politisk-retslig organ – undladelse af at intervenere med henblik på at fortolke loven og fastlægge de konkrete og obligatoriske måder, hvorpå domstolene skal anvende den, hvilket henhører under den retslige myndigheds enekompetence, og med henblik på at indføre ny lovgivning, hvilket henhører under den lovgivende myndigheds enekompetence? Kræver EU-retten, at virkningerne af en sådan afgørelse truffet af en national retsregel, der regulerer det disciplinære ansvar for den dommer, der undlader at anvende den afgørelse, der er truffet af Curtea Constituțională (forfatningsdomstolen), i forbindelse med det rejste spørgsmål?</p> <p>3) Er princippet om dommernes uafhængighed, der er fastsat i artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU og i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder som fortolket af Den Europæiske Unions Domstol (Store Afdeling, dom af 27.2.2018, Associação Spindical dos Juizes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117), til hinder for, at dommernes kompetence erstattes af afgørelser truffet af Curtea Constituțională (afgørelse nr. 51 af 16. februar 2016, afgørelse nr. 302 af 4. maj 2017 og afgørelse nr. 26 af [af 16. januar 2019]) med den følge, at straffesagen (med tilbagevirkende kraft) bliver uforudsigelig, og at det bliver umuligt at fortolke loven og at anvende den i en konkret sag? Er EU-retten til hinder for en national</p>	Udenrigsministeriet Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	GA	04.03.21

	retsregel, der regulerer det disciplinære ansvar for den dommer, der undlader at anvende den afgørelse, der er truffet af Curtea Constituțională (forfatningsdomstolen), i forbindelse med det rejste spørgsmål?			
C-473/19 og C-474/19	<p>Föreningen Skydda Skogen m.fl.</p> <p>C-473/19 vedrører:</p> <p>1. Skal artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national praksis, som indebærer, at forbuddet alene omfatter de arter, som er opregnet i bilag 1 til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, eller som er truede på et givet niveau, eller som har en langsigtet faldende tendens i bestanden?</p> <p>2. Skal begreberne »forsætligt at dræbe/forstyrre/ødelægge« i artikel 5, litra a)-d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, og i artikel 12, stk. 1, litra a)-c) i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, fortolkes således, at de er til hinder for en national praksis, som indebærer, at hvis formålet med foranstaltningen åbenbart er et andet end at dræbe eller forstyrre arter (eksempelvis skovbrugsforanstaltninger eller arealanvendelse), skal der foreligge en risiko for, at arternes bevaringsstatus påvirkes negativt af foranstaltningen, for at forbuddet træder i kraft?</p> <p>C-474/19 vedrører:</p> <p>1. Skal artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national praksis, som indebærer, at forbuddet alene omfatter de arter, som er opregnet i bilag 1 til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, eller som er truede på et givet niveau, eller som har en langsigtet faldende tendens i bestanden?</p> <p>2. Skal begreberne »forsætligt at dræbe/forstyrre/ødelægge« i artikel 5, litra a)-d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, og i artikel 12, stk. 1, litra a)-c) i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, fortolkes således, at de er til hinder for en national praksis, som indebærer, at hvis formålet med foranstaltningen åbenbart er et andet end at dræbe eller forstyrre arter (eksempelvis skovbrugsforanstaltninger eller arealanvendelse), skal der foreligge en risiko for, at arternes bevaringsstatus påvirkes negativt af foranstaltningen, for at forbuddet træder i kraft?</p>	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	Dom	04.03.21
C-570/19	<p>Irish Ferries</p> <p>Det første spørgsmål: Finder forordningen [nr. 1177/2010] (navnlig artikel 18 og/eller 19) anvendelse under omstændigheder, hvor passagerer har foretaget forhåndsreservationer og indgået befordringskontrakter, og hvor passagersejladsen aflyses med mindst syv ugers varsel inden den planlagte afgang som følge af den forsinkede levering af et nyt fartøj til færgeselskabet? Er nogle (eller</p>	Transport- og Boligministeriet Søfartsstyrelsen	GA	04.03.21

	<p>samtlig) følgende forhold i denne henseende relevante for forordningens anvendelse:</p> <p>a. Leveringen var i sidste ende forsinket 200 dage, b. Færgeoperatøren måtte aflyse en hel sæsons afgang, c. Der kunne ikke findes et passende alternativt fartøj, d. Færgeoperatøren ombookede mere end 20 000 passagerer til andre afgang eller refunderede deres billetter, e. Afgangene var på en ny rute, der blev åbnet af færgeoperatøren, hvor der ikke fandtes en lignende alternativ afgang på ruten?</p> <p>Det andet spørgsmål: Dette spørgsmål skal alene besvares, såfremt artikel 18 finder anvendelse. Foreligger der i tilfælde, hvor en passagers rejse omlægges i overensstemmelse med artikel 18, en ny befordringskontrakt, således at retten til kompensation i medfør af artikel 19 skal fastlægges i overensstemmelse med denne nye kontrakt i stedet for den oprindelige befordringskontrakt?</p> <p>Det tredje spørgsmål, litra a): Såfremt artikel 18 finder anvendelse, udgør da i tilfælde, hvor en afgang aflyses, og der ikke fandtes en alternativ afgang på denne rute (dvs. ingen direkte afgang mellem disse to havne), en alternativ afgang på enhver anden rute eller tilgængelige ruter, der vælges af passageren, herunder »landbroruter« (f.eks. hvor der på grundlag af passagerens valg af samtlige afgang rejser fra Irland til Det Forenede Kongerige med færge og dernæst med brændstofudgifterne refunderet af færgeoperatøren køres til en havn i Det Forenede Kongerige med forbindelse til Frankrig, hvorfra der rejses til Frankrig) »omlægning af rejsen til det endelige bestemmelsessted« som omhandlet i artikel 18? Såfremt dette ikke er tilfældet, hvilke kriterier skal da anvendes ved fastlæggelsen af, om en omlægning er »under sammenlignelige betingelser«?</p> <p>Det tredje spørgsmål, litra b): Såfremt der ikke findes en alternativ afgang på den aflyste rute, således at den berørte passager ikke kan tilbydes en direkte afgang fra den oprindelige indskibningshavn til det endelige bestemmelsessted som fastsat i befordringskontrakten, er transportøren da forpligtet til at betale eventuelle yderligere omkostninger, som en passager, der har fået omlagt sin rejse, ved at rejse til og fra den nye indskibningshavn og/eller til og fra den nye bestemmelsehavn?</p> <p>Det fjerde spørgsmål, litra a): Kan artikel 19 finde anvendelse, når rejsen allerede er blevet aflyst mindst syv uger inden den planlagte afgang? Såfremt artikel 19 finder anvendelse, finder den da anvendelse i tilfælde, hvor artikel 18 er blevet anvendt, og passageren har fået omlagt sin rejse uden ekstra omkostninger og/eller har fået billetten refunderet og/eller har valgt en senere afgang?</p> <p>Det fjerde spørgsmål, litra b): Såfremt artikel 19 finder anvendelse, hvad er da det »endelige bestemmelsessted« som omhandlet i artikel 19?</p> <p>Det femte spørgsmål: Såfremt artikel 19 kan finde anvendelse:</p> <p>a. Hvordan skal forsinkelsesperioden beregnes under sådanne omstændigheder? b. Hvordan skal prisen som omhandlet i artikel 19 beregnes, når størrelsen af den kompensation, der skal betales,</p>			
--	--	--	--	--

	<p>fastsættes, og skal navnlig omkostninger, som han henføres til ekstraomkostninger (f.eks. kahytter, bure til dyr og premium lounges), omfattes?</p> <p>Det sjette spørgsmål: Såfremt forordningen finder anvendelse, udgør omstændighederne og betragtningerne som beskrevet i det første spørgsmål da »usædvanlige omstændigheder, som ikke kunne have været undgået, selv om alle rimelige forholdsregler var blevet truffet« som omhandlet i forordningens artikel 20, stk. 4?</p> <p>Det syvende spørgsmål: Indebærer artikel 24 en forpligtelse for passagerer, der ønsker at opnå kompensation i henhold til forordningens artikel 19, til at indgive en klage inden for to måneder fra den dag, hvor befordring blev udført eller skulle have været udført?</p> <p>Det ottende spørgsmål: Er kompetencen hos det nationale kompetente organ, der har ansvaret for håndhævelse af forordningen, begrænset til afgang, der involverer de havne, som er anført i forordningens artikel 25, eller omfatter den endvidere en returafgang fra en anden medlemsstats havn til det nationale kompetente organs medlemsstat?</p> <p>Det niende spørgsmål, litra a): Hvilke EU-retlige principper og bestemmelser skal den forelæggende ret anvende ved bedømmelsen af gyldigheden af det nationale håndhævelsesorgans afgørelse og/eller meddelelser under henvisning til chartrets artikel 16, 17, 20 og/eller 47 og/eller proportionalitetsprincippet, retssikkerhedsprincippet og ligebehandlingsprincippet?</p> <p>Det niende spørgsmål, litra b): Skal den nationale ret i sin urimelighedsvurdering anvende åbenbart fejlagtig-standard?</p> <p>Det tiende spørgsmål: Dette spørgsmål vil alene opstå alt efter besvarelsen af de foregående spørgsmål. Er forordningen gyldig efter EU-retten især under hensyntagen til:</p> <p>a. Chartrets artikel 16, 17 og 20?</p> <p>b. Det forhold, at luftfartsselskaber ikke har nogen forpligtelse til at betale kompensation, hvis de giver flypassagerne meddelelse om aflysningen mindst to uger før det planlagte afgangstidspunkt [artikel 5, stk. 1, litra c), nr. i), i forordning [nr.] 261/2004]?</p> <p>c. Proportionalitetsprincippet, retssikkerhedsprincippet og ligebehandlingsprincippet?</p>			
C-811/19 og C-840/19	<p>Ministerul Public</p> <p>1. Skal artikel 19, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union, artikel 325, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, artikel 58 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser, udarbejdet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers</p>	Udenrigsministeriet Nævnenes Hus	GA	04.03.21

	<p>finansielle interesser fra den 26. juni 1995, fortolkes således, at de er til hinder for, at et organ, der ikke er en del af det ordinære domstolssystem, Curtea Constituțională a României (forfatningsdomstol, Rumænien), træffer afgørelse om en processuel formalitetsindsigelse vedrørende den eventuelt ulovlige sammensætningen af et dommerkollegium med henvisning til princippet om dommernes specialisering ved Înalta Curte de Casație și Justiție (kassationsdomstol, Rumænien) (hvilket princip ikke er fastsat i den rumænske forfatning), og som forpligter en retsinstant til at hjemvise sager, som befinder sig på stadiet for appel (devolutiv), til fornyet behandling i første instans ved den samme ret?</p> <p>[...]</p> <p>4. Skal artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at princippet om adgang til effektive retsmidler omfatter dommers specialisering og oprettelsen af specialiserede dommerkollegier ved den øverste retsinstant?</p>			
C-906/19	<p>Ministère public</p> <p>Finder bestemmelserne i artikel 19, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 af 15. marts 2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 og (EF) nr. 2135/98 og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85, hvorefter »[e]n medlemsstat giver de kompetente myndigheder mulighed for at pålægge en virksomhed og/eller en fører en sanktion for overtrædelse af denne forordning, når overtrædelsen konstateres på denne medlemsstats område, og overtrædelsen ikke allerede har givet anledning til en sanktion, også selv om overtrædelsen er begået på en anden medlemsstats eller et tredjelandets område«, kun anvendelse på overtrædelser af bestemmelserne i denne forordning eller ligeledes på overtrædelser af bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 af 20. december 1985 om kontrolapparatet inden for vejtransport, som blev erstattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 165/2014 af 4. februar 2014 om takografer inden for vejtransport?</p> <p>Skal artikel 3, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 af 15. marts 2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 og (EF) nr. 2135/98 og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 fortolkes således, at det er tilladt en fører at fravige bestemmelserne i artikel 15, stk. 2 og 7, i Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 af 20. december 1985 om kontrolapparatet inden for vejtransport, som blev erstattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 165/2014 af 4. februar 2014 om takografer inden for vejtransportsektoren, hvorefter føreren på tilsynsmyndighedernes forlangende skal kunne forevise diagramarkene og alle registreringer for den pågældende dag og de forudgående 28 dage, når køretøjet inden for en periode på 28 dage benyttes til transporter, hvoraf visse er omfattet af bestemmelserne i ovennævnte undtagelse, mens det for andres vedkommende ikke er tilladt at undlade at anvende et kontrolapparat?</p>	Transport- og Boligministeriet	GA	04.03.21

C-911/19	<p>FBF</p> <p>1. Kan retningslinjer udstedt af en europæisk tilsynsmyndighed være genstand for et annullationssøgsmål som omhandlet i bestemmelserne i artikel 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde? Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, ønskes det oplyst, om en brancheforening har ret til gennem annullationssøgsmål at få prøvet gyldigheden af retningslinjer, der er rettet til de medlemmer, hvis interesser den forsvarer, og som ikke vedrører denne forening hverken direkte eller individuelt?</p> <p>2. Såfremt et af de to spørgsmål i spørgsmål 1 besvares benægtende, ønskes det oplyst, om retningslinjer udstedt af en europæisk tilsynsmyndighed kan være genstand for en præjudiciel forelæggelse som omhandlet i bestemmelserne i artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde? Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, ønskes det oplyst, om en brancheforening har ret til at gøre indsigelse imod samt få prøvet gyldigheden af retningslinjer, der er rettet til de medlemmer, hvis interesser den forsvarer, og som ikke vedrører denne forening hverken direkte eller individuelt?</p> <p>3. Såfremt den franske bankforening har ret til at gøre indsigelse imod og få prøvet de af Den Europæiske Banktilsynsmyndighed den 22. marts 2016 vedtagne retningslinjer, ønskes det oplyst, om denne myndighed ved at have udstedt disse retningslinjer har overskredet sin kompetence i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed)?</p>	<p>Justitsministeriet Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Finanstilsynet</p>	GA	04.03.21
C-912/19	<p>Agrimotion</p> <p>Kan en virksomhed, som i indførselsmedlemsstaten markedsfører et plantebeskyttelsesmiddel, der er godkendt i oprindelsesmedlemsstaten, påberåbe sig en tilladelse til parallelhandel, som de kompetente myndigheder i indførselsmedlemsstaten har udstedt til en tredjevirkosomhed, når der både henvises til indehaveren af tilladelsen og importvirksomheden på de dunke, som plantebeskyttelsesmidlet er fyldt på, og hvori dette markedsføres i indførselsmedlemsstaten? Såfremt der gælder yderligere krav, hvilke krav er der da tale om?</p>	<p>Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri</p>	Dom	04.03.21
C-344/19	<p>Radiotelevizija Slovenija</p> <p>15. De spørgsmål, som nærværende ret forelægger Domstolen, er som følger:</p> <p>– Skal artikel 2 i direktiv 2003/88 fortolkes således, at en sammenhængende tilkaldevagt – under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende, hvor en arbejdstager, som arbejder på en tv-station, i det tidsrum, hvor den pågældende har fri fra arbejde (når vedkommendes fysiske tilstedeværelse på arbejdspladsen ikke er påkrævet), skal være til rådighed på tilkald og om nødvendigt vende tilbage til arbejdet inden for en time – skal anses for arbejdstid?</p> <p>– Har det under omstændigheder som de i den foreliggende sag omhandlede betydning for kvalificeringen af den sammenhængende tilkaldevagt, at arbejdstageren opholder sig i en bolig på det sted, hvor denne udfører sit arbejde (på en tv-station), fordi stedets geografiske træk gør det umuligt (eller vanskeligere) at tage »direkte« hjem hver dag?</p>	<p>Beskæftigelsesministeriet Medarbejder- og Kompetencestyrelsen</p>	Dom	09.03.21

	– Gør det nogen forskel for besvarelsen af de to forudgående spørgsmål, såfremt der er tale om en beliggenhed, hvor mulighederne for at dyrke fritidsaktiviteter i fritiden på grund af områdets geografiske træk er begrænsede, eller hvor arbejdstageren støder på vidtgående begrænsninger i forvaltningen af sin fritid og dyrkelsen af interesser (vedkommende kan ikke bo hjemme)?			
C-392/19	VG Bild-Kunst Kan den omstændighed, at et værk, som med rettighedshaverens samtykke er frit tilgængeligt på en internetside, indsættes på en tredjemands internetside ved hjælp af »framing«, kvalificeres som »overføring til almenheden« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29/EF, når værket indsættes på en sådan måde, at beskyttelsesforanstaltninger imod »framing«, som rettighedshaveren har iværksat eller foranlediget iværksat, omgås?	Kulturministeriet Erhvervsministeriet Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	09.03.21
C-580/19	Stadt Offenbach am Main 1. Skal artikel 2 i direktiv 2003/88/EF fortolkes således, at rådighedsperioder, hvor en arbejdstager er forpligtet til inden for 20 minutter at nå bygrænsen for sit tjenestested med indsatsvognen og iført indsatsbeklædning, anses for arbejdstid, selv om arbejdsgiveren ikke har foreskrevet arbejdstageren et opholdssted, men arbejdstageren alligevel er væsentligt begrænset i valget af lokalitet og i mulighederne for at hellige sig sine personlige og sociale interesser? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Skal artikel 2 i direktiv 2003/88/EF i en situation som den, der er beskrevet i det første spørgsmål, fortolkes således, at der ved definitionen af begrebet arbejdstid også skal tages hensyn til, om og i hvilken udstrækning det i løbet af en vagttjeneste, som skal tilbringes på et sted, der ikke er foreskrevet af arbejdsgiveren, som regel må påregnes, at arbejdstageren vil blive tilkaldt?	Beskæftigelsesministeriet Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	Dom	09.03.21
C-365/19	Staatliches Amt für Landwirtschaft und Umwelt Mittleres Mecklenburg Begrunder artikel 30, stk. 6, i forordning (EU) 1307/2013 – eventuelt sammenholdt med artikel 28, stk. 2, i den delegerede forordning (EU) 639/2014 – et retskrav på tildeling af betalingsrettigheder for ansøgningsåret 2016 for en ung landbruger også i tilfælde, hvor denne på grundlag af artikel 24 i forordning (EU) 1307/2013 allerede tidligere er blevet tildelt gratis betalingsrettigheder fra det nationale loft for 2015 svarende til sit daværende areal?	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	Dom	10.03.21
C-941/19	Samohyl group Skal varer med betegnelsen »Bob Martin Clear 50 mg dråber til huden – Spot On til katte«, leveret i pipetter (0,5 ml), som indeholder det virksomme stof Fipronil (50 mg i hver pipette) og hjælpestofferne butylhydroxyanisol E320, butylhydroxytoluen E321, benzylalkohol og diethylenglykolmonethylether, tariferes i pos. 3004 eller i pos. 3808 i den fælles toldtarifs kombinerede nomenklatur?	Toldstyrelsen	Dom	10.03.21
C-13/20	Top System – Skal artikel 5, stk. 1, i Rådets direktiv 91/250/EØF af 14. maj 1991 om retlig beskyttelse af edb-programmer fortolkes således, at den, der retmæssigt har erhvervet et edb-program, kan dekompile hele dette program eller en del af	Patent- og Varemærkestyrelsen	GA	10.03.21

	<p>det, når denne dekompileing er nødvendig for, at den pågældende kan korrigere fejl ved programmets funktion, herunder når korrektionen består i at deaktivere en funktion, der forhindrer det pågældende program i at fungere korrekt?</p> <p>– Såfremt spørgsmålet besvares bekræftende, skal betingelserne i direktivets artikel 6 eller andre betingelser da desuden være opfyldt?</p>			
C-57/19 P	<p>Tempus Energy og Tempus Energy Technology mod Kommissionen (appel)</p> <p>Påstande: —Dom afsagt af Retten (Tredje Udvidede Afdeling) den 15. november 2018, som blev meddelt Kommissionen den efterfølgende dag, i sag T-793/14, Tempus Energy Ltd og Tempus Energy Technology Ltd mod Europa-Kommissionen, ophæves.</p> <p>og</p> <p>—Påstanden om annullation af Kommissionens afgørelse C(2014)5083 final af 23. juli 2014 om ikke at gøre indsigelser mod støtteordningen vedrørende kapacitetsmarkedet i Det Forenede Kongerige tages ikke til følge.</p> <p>Subsidiært:</p> <p>—Dom afsagt af Retten (Tredje Udvidede Afdeling) den 15. november 2018, som blev meddelt Kommissionen næste dag, i sag T-793/14, Tempus Energy Ltd og Tempus Energy Technology Ltd mod Europa-Kommissionen, ophæves.</p> <p>—Sagen hjemvises til Retten med henblik på behandling af det andet anbringende, der blev fremført i første instans. Under alle omstændigheder tilpligtes sagsøgerne i første instans at betale omkostningerne i forbindelse med sagen i første instans og appelsagen.</p>	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	GA	11.03.21
C-400/19	<p>Europa-Kommissionen mod Ungarn</p> <p>—Det fastslås, at Ungarn har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 34 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter, idet det har begrænset fastsættelsen af priserne for salg af landbrugs- og fødevarer, særligt henset til § 3, stk. 2, litra u), i mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek vonatkozásában a beszállítókkal szemben alkalmazott tisztességtelen forgalmazói magatartás tilalmáról szóló, 2009. évi XCV. törvény (lov nr. XCV af 2009 om leverandørers forbud mod urimelig handelspraksis med hensyn til landbrugs- og fødevarer).</p> <p>—Ungarn tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	Dom	11.03.21